

# Když mě přijmeš do svých svátků

Helena Vondráčková

Vím, jak jsi háklivý na přesný řád,  
tradic a návyků se nelze vzdát.  
Vánoční soukromí chceš mít, jak měls,  
návraty k rodičům a Jingle Bells.

Což takhle zásad svých se pro mě zříct,  
nejsme jen přátelé, jsme snad i víc.  
Odpusť, že ptám se dál, proč zdobit máš  
jen svůj vlastní strom, proč ne ten náš?

I já snad  
zářit mám v těch větvích,  
zářit od začátků  
jak spásný břeh v tvém světě bezbřehém.  
Vždyť možná  
já jsem jeden ze tvých  
vážných nedostatků  
a rázem třeba najdeš Betlém.

Když mě přijmeš do svých svátků.

Vím, že sen vánoční vždy sníváš sám,  
měl bys mě pozvat tam, kam vstoupit mám,  
mohla bych šťastně znít v tvých rolničkách,  
potichu vešla bych jen po špičkách.

I já snad  
zářit mám v těch větvích,  
zářit od začátků  
jak spásný břeh v tvém světě bezbřehém.  
Vždyť možná  
já jsem jeden ze tvých  
vážných nedostatků  
a rázem třeba najdeš Betlém.

Když mě přijmeš do svých svátků.

O ta vrátka tajná,  
o ta jen tě žádám,  
třeba smích v nich schází  
a ten ti já dám.

I já snad  
zářit mám v těch větvích,  
zářit od začátků  
jak spásný břeh v tvém světě bezbřehém.  
Vždyť možná  
já jsem jeden ze tvých  
vážných nedostatků  
a rázem třeba najdeš Betlém.

Když mě přijmeš do svých svátků  
s mou láskou.

Když mě přijmeš do svých svátků